DZIENNIK URZĘDOWY
Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 38.	WARSZAWA, DNIA 6 GRUDNIA 1920.	Rok II.

270

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z 30 listopada 1920 nr. 38540/4262/V, w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na podstawie art. 10 ustawy o wyłączności poczty, telegrafu i telefonu z dnia 27 maja 1919 r. dz. ustaw Nr. 44, poz. 31, oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1920 r., podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, oraz zarządzam, co następuje:

Art. 1. Nowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne według załączonej taryfy obowiązują od dnia 15 grudnia 1920 r., z wyjątkiem wszelkich opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1921 r. Osobom interesowanym wolno wypowiedzieć abonament kwartalny lub roczny do końca grudnia 1920 r. Za czas od 15-go do 31 grudnia nie pobiera się żadnych dopłat z tytułu podwyższenia taryf, względnie opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych.

Art. 2. Kartki obecnego urzędowego nakładu z nadrukiem: „cena 75 fenigów" i znaczkiem 50-cio fenigowym, oraz z nadrukiem: „cena 1 mk. 25 fen." i znaczkiem 1-markowym, winny być od daty wprowadzenia nowej taryfy opłacane dodatkowo znaczkami o wartości 1 mk. 75 fenigów, względnie 2 mk. 75 fen.

Ważność obiegową kartek pocztowych obecnego nakładu ustala się do końca lutego 1921 r.

Art. 3. Wszelkie ulgi taryfowe przyznane władzom i urzędom państwowym i samorządnym artykułem 4-tym rozporządzenia z dnia 5 września 1919 r. Nr. 25950/1306/IV, (dzien. urz. Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 14 z 1919 r.) znosi się z dniem 31 grudnia 1920 roku, z wyjątkiem postanowień, dotyczących doręczania pism sądowych w Małopolsce.

Art. 4. Podwyższa się kwotę dopuszczalną do przesłania jednym przekazem z 2.000 mk. na 10.000 mk.

Warunki, pod któremi dopuszcza się przekazywanie kwot ponad 2.000 mk., normuje osobne rozporządzenie.

Art. 5. Nowa taryfa dla telegramów zagranicznych oparta jest na stosunku: 1 frank w złocie = 50 mk.

Art. 6. Nowe taryfy obowiązują na obszarze b. Królestwa Kongresowego, b. Galicji, na Śląsku Cieszyńskim, Śpiżu i Orawie, na dawnych Kresach Wschodnich, oraz w obrocie z obszarem Wolnego Miasta Gdańska.

Z dniem wejścia w życie niniejszej taryfy tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe postanowienia o należytościach, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

W b. dzielnicy pruskiej będzie wydane odpowiednie zarządzenie przez Ministerstwo dla tejże dzielnicy.

Minister (—) *Stesłowicz.*

Załącznik.

TARYFA POCZTOWA, TELEGRAFICZNA I TELEFONICZNA.

I. TARYFA POCZTOWA.

A. Wewnętrzna taryfa pocztowa dla korespondencji prywatnej.

	Mk.	fen.
1. *Listy zwykłe:*		
do wagi 20 gramów	3	—
„ „ 250 „	5	—
urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	5	—
2. *Kartki pocztowe:*		
a) pojedyńcze	2	—
b) z odpowiedzią	4	—
3. *Druki:*		
do wagi 100 gramów	1	—
„ „ 250 „	2	—
„ „ 500 „	4	—
„ „ 1000 „	6	—
urzędowe od wagi 1000 gramów do 5000	6	—
4. *Papiery handlowe:*		
do wagi 250 gramów	2	—
„ „ 500 „	4	—
„ „ 1000 „	6	—
5. *Próbki towarowe i przesyłki mieszane:*		
do wagi 250 gramów	2	—
„ „ 500 „	4	—

6. *Czasopisma:*

Opłatę za czasopisma wraz z ewentualnem doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczania) i pobiera w gotówce ryczałtem z góry.

Opłata wynosi:

I. Za czasopisma, wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:

a) przy dwurazowem wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14%
najmniej jednak miesięcznie . . . . 6 marek

b) przy jednorazowej wysyłce 10%
najmniej jednak miesięcznie . . . . 3 marki

II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I., których pojedyńczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów . 7%
najmniej jednak miesięcznie . . . . 2 marki

III. Za czasopisma pod II., których pojedyńczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów 4%
najmniej jednak miesięcznie . . . . 40 fenigów

7. *Przekazy*:

do 100 marek	2	—
„ 200 „	3	—
„ 500 „	5	—
„ 1000 „	10	—
„ 1500 „	15	—
„ 2000 „	20	—
„ 5000 „	40	—
„ 10000 „	60	—

8. *Listy wartościowe.*

Za listy wartościowe zamknięte (opieczętowane przez nadawcę):

a) należytość za list zwykły do 20 gr.	3	—
„ „ „ „ „ 250 „	5	—
b) za polecenie	3	—
c) należytość od deklarowanej wartości za każde 1000 marek lub część tychże	10	—

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należytość od wartości o 50% wyższą.

9. *Paczki*:

do wagi 1 klg.	10	—
„ „ 5 „	15	—
„ „ 10 „	25	—
za każde dalsze 5 klg.	10	—

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego należytość od wartości za każde 1.000 mk. lub część tychże 10 mk.

Za paczki ochronne pobiera się należytość od wagi o 100% wyższą.

Za paczki z książkami (nadane przez księgarnie) pobiera się należytość jak za paczki bez podanej wartości, jednak o 50% niższą.

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należytości przy nadaniu.	Mk.	fen.
Polecenie przesyłek listowych	3	—
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny)	5	—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty)	5	—
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	2	—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	1	—
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante" opłata dodatkowa	2	—

	Mk.	f.
Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz zawiadomień o nadejściu listów wartościowych, przekazów i paczek	10	—

Należytości przy odbiorze.

Za doręczenie w okręgu miejscowym (gdzie obecnie ten rodzaj służby już zaprowadzono):

a) listy wartościowe		
do 500 mk.	1	—
„ 1000 „	2	—
za każde dalsze 1000 mk.	1	—
b) przekazy pocztowe i przekazy P. K. O.		
do 500 mk.	1	—
„ 1000 „	2	—
za każde dalsze 1000 mk.	1	—
c) paczki bez podanej wartości		
do wagi 1 kg.	1	—
„ „ 5 „	4	—
„ „ 10 „	8	—
„ „ 15 „	12	—
„ „ 20 „	15	—
d) paczki z podaną wartością prócz należytości pod c)		
za pierwsze 1000 mk. wartości	2	—
„ każde dalsze 1000 mk. wartości	1	—

Za przegródki lub skrzynki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie

a) dla przesyłek listowych i gazet	20	—
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	50	—
c) dla paczek wyłącznie, bez dodatkowej opłaty od sztuki	100	—

Opłaty pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

Składowe za paczki za każdą dobę	5	—

(dz. urz. M. P. i T. № 5 z 1919 r.).

Inne opłaty.

Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	5	—
Należytość za wniesioną reklamację	5	—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	5	—
Duplikat poświadczenia nadania	5	—
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki	3	—
Upoważnienie wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę	5	—
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej)	10	—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	50	—

B. Wewnętrzna taryfa pocztowa dla korespondencji urzędowej:

ważna do 31 grudnia 1920.

	Mk.	fen.
1. *Listy*		
do wagi 50 gramów	—	25
„ „ 250 „	—	50
„ „ 1 klg.	1	50
„ „ 2 „	2	—
2. *Kartki:*	—	15
3. *Druki:*		
do wagi 50 gramów	—	05
„ „ 250 „	—	10
„ „ 1 klg.	-	25
„ „ 3 „	—	50
„ „ 5 „	1	—

4. *Czasopisma urzędowe* mogą być wysyłane albo według taryfy dla czasopism prywatnych zmniejszonej o 50% albo według jednostkowej taryfy dla druków urzędowych.

	Mk.	fen.
5. *Paczki:*		
do wagi 5 klg.	15	—
„ „ 10 „	25	—
„ „ 15 „	35	—
„ „ 20 „	45	—

Pisma sądowe do stron w Małopolsce:
(ważne także do 31 grudnia 1920).

a) za doręczenie pisma sądowego w miejscu siedziby sądu	2	—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości	4	—

C. Zagraniczna taryfa pocztowa.

	Mk.	fen.
1. *Listy.*		
do wagi 20 gramów	10	—
za każde dalsze 20 gramów	6	—
2. *Kartki pocztowe:*		
a) pojedyncze	4	—
b) z odpowiedzią	8	—
3. *Druki:*		
za każde 50 gramów	2	—
4. *Papiery handlowe:*		
za każde 50 gramów	2	—
najmniej jednak	10	—
5. *Próbki towarowe:*		
za każde 50 gramów	2	—
najmniej jednak	4	—
6. Polecenie przesyłek listowych	10	—
7. Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny)	10	—
8. Należytość za wniesioną reklamację	10	—

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

A. Wewnętrzna taryfa telegraficzna.

Opłata za telegram w obrocie wewnętrznym składa się z opłaty od wyrazu i taksy zasadniczej.

1. *Telegramy zamiejscowe i miejscowe zwykłe:* Mk. fen.
   a) opłata od wyrazu 1 50
   b) taksa zasadnicza . . . . 6 —

Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach niedopuszczone.

2. *Telegramy zamiejscowe pilne (D):* Mk. fen.
   a) opłata od wyrazu 4 50
   b) taksa zasadnicza . . . . 18 —
3. *Zapłacona odpowiedź (Rp):*
   opłata od ilości wyrazów na odpowiedź i taksa zasadnicza 6 mk
4. *Zapłacona odpowiedź pilna (Rpd):*
   opłata za telegram pilny i taksa zasadnicza 18 mk.
5. *Telegramy prasowe:*
   opłata od wyrazu o 50% niższa i taksa zasadnicza 3 mk.
6. *Telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej:*
   opłata od wyrazu 50 fen. i taksa zasadnicza 2 mk.
7. *Sprawdzenie telegramu (Tc.):*
   25% opłaty telegramu zwykłego.
8. *Poświadczenie odbioru:*
   a) telegraficzne (Pc): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 6 mk.
   b) telegraficzne pilne (Pcd): jak za telegram pilny o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 18 mk.
   c) pocztą (Pcp): jak za list zwykły.
9. *Telegramy o kilku adresach (Tm):*
   za odpis każdych 100 wyrazów lub części telegr. zwykłego 10 mk
   za odpis każdych 100 wyrazów lub części telegr. pilnego 20 mk
10. *Doręczenie telegramów:*
    a) w miejscowym okręgu doręczeń bezpłatnie,
    b) w zamiejscowym okręgu doręczeń przedpłata nadawcy po 5 mk. od kilometra.

    Różnicę między kwotą zapłaconą a rzeczywistemi kosztami ponosi odbiorca.
11. Za nadanie, względnie wydanie telegramu przez telefon po 20 fen. za wyraz, najmniej jednak 3 mk.
12. Poświadczenie (pokwitowanie) nadania na osobne żądanie 2 mk.
13. Za dodatkowy odpis telegramu:
    za odpis każdych 100 wyrazów lub części po 5 mk.
14. Skrócone adresy kwartalnie 150 mk.
15. Doręczanie telegramów o pewnych porach do oznaczonych dwu miejsc kwartalnie 250 mk.
16. Za cofnięcie telegramu 5 mk.
17. Opłata za pośrednictwo przy nadawaniu telegramów na rachunek wpłaconej zaliczki od każdego telegramu po 1 mk.
18. Za telegramy nadawane na stacjach kolejowych w miejscowościach posiadających państwowe urzędy pocztowo-telegraficzne może być pobierana opłata dodatkowa na rzecz skarbu kolejowego.

ZAGRANICZNA TARYFA TELEGRAFICZNA.

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
EUROPA oraz kraje należące do obrotu europejsk.:				
Albanja *)	Czechosłowacja	24.30	12.20	*) Tylko do miast: Janina i Vallona.
Alger	Niemcy-Francja	17.50	8.80	
Alzacja p. Francja				
Andora „				
Austrja	Czechosłowacja	10.70	5.40	
Azory wyspy . . .	Niemcy-Francja	48.—	—	
Belgja	Niemcy	11.—	5.50	
Bośnia p. Jugosławja				
Bułgarja	Czechosłowacja	14.50	—	
Cyrenaika p. Trypolis				
Czechosłowacja . . .	bezpośrednia	3.—	1.50	
Danja	Niemcy	11.—	5.50	
Estonja	Warszawa-Króle- [wiec	17.80	—	
Eubea p. Grecja				
Faroer (Feroe) wyspy	Niemcy	26.80		
Finlandja**)	„	16.—	8.—	**) Telegramy prasowe dopuszczalne od 1 Stycznia 1921 r.
Francja z Alzacją i Lotaryngją, Andorrą, Korsyką i Monakiem	„	12.50	6.30	
Gibraltar.	„	18.—	—	
Gdańsk z obszarem***)	bezpośrednia	—	—	***) Obowiązuje taryfa wewnętrzna.
Grecja z Kretą i Poros	Czechosłowacja	16.30	—	
Hercegowina p. Jugosławja				
Hiszpanja	Niemcy	16.—	8.—	
Holandja	„	11.—	5.50	
Irlandja patrz Wielka Brytanja				
Islandja	„	33.30	16.70	
Jugosławja (Bośnia, Hercegowina, Kroacja, Serbja, Slawonja)	Wiedeń lub Praga	11.30	5.70	
Libja p. Trypolis				
Litwa	Warszawa-Króle- [wiec	14.30	—	
Lotaryngja p. Francja				
Luksemburg	Niemcy	11.—	5.50	
Łotwa	Warszawa-Króle- [wiec	14.30	—	
Korfu, p. Grecja.				

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe	Telegramy prasowe	Uwaga
		Opłata od wyrazu		
		Mk.	Mk.	
Korsyka p, Francja				
Kreta p. Grecja				
Malta	Niemcy	24.50	—	
Monako p. Francja				
Marokko i Tangier .	Niemcy-Francja	20.—	—	
Mauritania, p. Senegal				
Niemcy	bezpośrednia	3.—	1.50	
Niger, p. Senegal				
Norwegja	Niemcy	16.—	8.—	
Poros, p. Grecja				
Portugalja	"	18.—	9.—	
Rosja europejska . .	—	—	—	
Rumunja*)	bezpośrednia	3.—	—	*) Telegramy pilne nie dopuszczone.
San Marino p. Włochy				
Sardynja p. Włochy				
Serbja p. Jugosławja				
Slawonja "				
Senegal i Niger . . .	Niemcy	87.—	—	
Szpitzbergen	"	33.50	—	
Sycylja p. Włochy				
Szkocja p.W.Brytanja				
Szwajcarja	Austrja lub Niemcy	11.—	5.50	
Szwecja	Niemcy	12.50	6.30	
Trypolis i Cyrenaika (Libja)	"	39.30	—	
Tunis	Niemcy-Francja	17.50	8.80	
Turcja europejska i azjatycka	Austrja-Jugosław.	32.—	—	
Węgry	Czechosłowacja	10.80	5.40	
Wielka Brytania (Anglja, Szkocja i Irlandja)	Niemcy	17.30	8.70	
Włochy z San Marino, Sycylją i Sardynją	Austrja lub Czechosłowacja	14.30	7.20	
Wyspy Kanaryjskie .	Niemcy	20.80	—	
AFRYKA:				
1. Północna:				
Algier, patrz Europa				
Cyrenaika " "				

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
Egipt:*) I strefa . .	Austrja lub [Niemcy	62 50	—	*) I strefa: Aleksandrja, Abou-Kir, El-Arich, Heluan, Kairo, Kassassin, Khatatba, Marsa Matrouh, Omeid, Port-Said, Ras-El-Bar, Ras-El-Dabbaa, Ras-El-Khalig, Ras-El-Teen Palace, Sidi-Barrani, Siwa i Suez. II strefa: Assiout, Assouan, Abou-Chroucha, Abou-Kerkas, Keneh, Halfa. III strefa: Stacje Sudanu na południe od Halfy: Abou-Hamed, Atbara, Bor, El Obeid, Dongola, Kassala, Khartoum, Lado-Gondokoro, Malakal, Medani, Nahud, Omdurman, Port-Sudan, Rejaf, Renk, Roseires, Suakim, Taufikia, Wau.
„ II „ .		70.—	—	
„ III „ . .	„	82.50	—	
Maroko i Tanger, p. Europa				
Tunis, patrz Europa				
Trypolis, „ „				
2. Wschodnia:				
Abisynja	„	98.—	—	
Brytyjska Afryka Wschod. i Uganda	„	140.—	—	
Comores wyspy . .	„	199.—	—	
Erythréa	„	92.—	—	
Madagaskar	„	169.—	—	
Maurice wyspa . . .	„	125.—	—	
Pemba wyspa . . .	„	135.—	—	
Portugalska Afryka Wschodnia	„	130.—	—	
Reunion wyspa . . .	„	169.—	—	
Rodriguez wyspa . .	„	125.—	—	
Seychelles wyspy . .	„	125.—	—	
Somali brytyjskie wybrzeże	„	156.—	—	
Somali francuskie wybrzeże	„	143.—	—	
Somali włoskie wybrzeże	„	123.—	—	
Tanganjika (b. Niemiecka Afr. Wsch.	„	192.—	—	
Zanzibar	„	125.—	—	
3. Południowa:				
Była Niemiecka Afryka połud.-zach. (protektorat brytyjski)	„	166.—	—	
Rhodesia północna .	„	150.—	—	
„ południowa	„	135.—	—	
Nyassa	„	150.—	—	
Unia południowo afrykańska:**) (Kap-Kolonja, Natal, Oranja, Transval, Svazi)	„	125.—	—	**) Telegramy pilne niedopuszczone.

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
4. Zachodnia.				
Ascension wyspa . .	Austrja lub Niemcy	125.—	—	
Azory, patrz Europa				
Bathurst	"	162.—	—	
Dahomey	"	235.—	—	
Fernando Poo wyspa	"	288.—	—	
Francuska Afr. Centralna	"	295.—	—	
Guinea franc. . .	"	195.—	—	
Guinea port p. Port Afr. Zach.				
Kamerun	"	285.—	—	
Kanaryjskie wyspy patrz. Europa.				
Kap Verde wyspy:				
San Tiago	"	196.—	—	
St. Vincent	"	143.—	—	
Kongo belgijskie:				
Obszar Katanga .	"	160.—	—	
inne stacje	"	171.—	—	
Liberia	"	265.—	—	
Madeira wyspa . . .	"	64.—	—	
Mauritania, p. Europa				
Niger, " "				
Nigerja (półn. i poł.)	"	200.—	—	
Portugalska Afryka Zachodnia	"	300.—	—	
Senegal, patrz Europa				
Sierra Leone	"	160.—	—	
Św. Helena wyspa .	"	125.—	—	
Togo	"	212.—	—	
Wybrzeże Kości Słoniowej	"	210.—	—	
Wybrzeże złote . . .	"	200.—	—	
AMERYKA:				
1. Północna. *)				*) Telegramy pilne dopuszczone tylko do New-Yorku i do Meksyku.
Bahama wyspy . .	Niemcy	178.—	—	
Bermudas " . .	"	182.—	—	

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe — Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe — Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
Kanada: Brytyjska Kolumbia **)				
I Strefa	Niemcy	120.—	—	
II „	„	130. —	—	
III „	„	135.—	—	
IV „	„	145.—	—	
V „	„	155.—	—	
VI „	„	173.—	—	
VII „	„	198.—	—	
VIII „	„	218.—	—	
IX „	„	223.—	—	
Cap Breton . . .	„	88 —	—	
Labrador	„	98.—	—	

**) Brytyjska Kolumbia:

I Strefa: stacje niewymienione w następnych strefach.

II Strefa: Clarks, Clinton, Dickeys, Dohertys, Eighty-Three Mile House, Fifty-Nine Mile House, Fifty-One Mile House Camp, Fonntain Rauch, Halfwey House, Hat Creek, Jones Rauch, La Rochelle, Lochores, Mc Carthys, Mahers, One-Hundred-Mile House, One Hundred and Five Mile House, One-Hundred-and-Eight Mile House, One-Hundred-and-Fif-teen Mile House, One-Hundred-and Twenty-Two Mile House, One-Hundred-and Thirty-Four Mile House, One-Hundred-and Forty-One Mile House, Pavilion, Ruddocks, Seventy Mile House, Seventy-Four Mile House, Sixty-One Mile Camp, Twelve Mile House.

III Strefa: Anders, Barkerville, Choates, Cottonwood, Forks Quesnelle, Fort George, Golden Dream, Hansard, Hansens, Harpers Camp, Hydraulic, Lillooet, Lynes, Moffatt, One-Hundred-and-Fifty Mile House, One-Hundred-and-Fifty-Eight Mile House, One-Hundred-and-Fifty-Three Mile House, Prince George, Quesnelle, Quesnelle Forks, Roses, Roweds, Shepherds, Soda Creek, South Fort George, Stanley, Windt, Wingdam, Yorston.

IV Strefa: Alert Bay, Alexis Creek, Baylifts, Beaumont, Bechers, Blackwater, Bobtail Lake, Borland, Bowen Island, Coronation, Cape Lazo, Dead Tree Point, Digby Island, Estevan, Fairhaven, Fort Fraser, Four Mile Creek, Fraser Lake Hancerville, Ikeda, Lees, Mc Anlay, Martins, Nechacco, Newton, Onward Rauch, Pachena, Pioneer, Pypers, Seton Lake, Friangle Island, Tyanghton, Wayside, Wiggins, Wiliams Lake, Yonngs.

V Strefa: Anderson, Bulkley Summit, Burns Lake, Cassiar, Chilanco Forks, Government Rauch, Graham Center, Hazelton, Hydah, Inverness, Lawn Hill, Lownes, Masset, Nadu, New Hazelton, North Pacific Cannery, Port Clements, Port Edward, Prince Rupert, Queen Charlotte City, Skeena Crossing, Skidegate, South Bulkley, Stella, Stuart Lake, Tatla Lake, Tl Ell, Tow. Hill, White Creek, Woden.

VI Strefa: Aldermere, Atnarko, Balmoral Cannery, Bellacoola, Canoe Crossing, Cedarvale, Copper River, Echo Lake, Eighth Cabin, Fifth Cabin, Firvale, First Cabin, Fourth Cabin, Georgetown, Graveyard Point, Haysport, Hole in Wall, Iskoot, Kispiox, Kitselas, Kitwanger, Kuldo, Lorne Creek, Macleods, Marvins, Moricetown, Ninth Cabin, North Bulkley, Pacific, Port Essington, Port Simpson, Rosswood, Second Cabin, Seventh Cabin, Shesley, Sixth Cabin, Smithers, Telegraph Creek, Telegraph Point, Telkwa, Terrace, Third Cabin, Twenty-Five Mile Cabin.

VII Strefa: Aiyansh, Alice Arm, Anyox, Atlin, Maple Bay (Comox Atlin), Nahlin, Nakina, Steward, Swamp Point.

VIII Strefa: Pennington.

IX Strefa: Fraser (Comox Atlin), Log Cabin, Summit, White Pass.

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe (Opłata od wyrazu) Mk.	Telegramy prasowe (Opłata od wyrazu) Mk.	Uwaga
Manitoba	Niemcy	115.—	—	
New Brunswick . .	„	88.—	—	
New Foundland. . .	„	88.—	—	
Nouvelle Ecosse (Nova Scotia) . . .	„	88.—	—	
Ontario	„	88.—	—	
PrinceEdward wyspa	„	88.—	—	
Quebec	„	88.—	—	
Saskatchewan . . .	„	120.—	—	
Vancouwer . . .	„	120.—	—	
Yukon	„	170.—	—	
Meksyk	„	155.—	—	
Stany Zjednoczone:				
Alabama	„	103.—	51.—	
Alaska via Seattle	„	188.—	94.—	
Arizona	„	120.—	60.—	
Arkansas	„	115.—	57.—	
Californie	„	120.—	60.—	
Caroline	„	103.—	51.—	
Colombie (district de)	„	98.—	49.—	
Colorado	„	115.—	57.—	
Connecticut. . . .	„	88.—	44.—	
Dakota.	„	115.—	57.—	
Delaware	„	98.—	49.—	
Floride:				
Key West . . .	„	120.—	60.—	
Pensacola	„	103.—	51.—	
inne stacje	„	115.—	57.—	
Georgie	„	103.—	51.—	
Idaho	„	120.—	60.—	
Illinois	„	103.—	51.—	
Indiana	„	103.—	51.—	
Iowa	„	115.—	—	
Kansas	„	115.—	57.—	
Kentucky	„	103.—	51.—	
Louisiane:				
New Orleans . . .	„	103.—	51.—	
inne stacje	„	115.—	57.—	
Maine	„	88.—	44.—	
Maryland	„	98.—	49.—	
Massachusetts . . .	„	88.—	44.—	
Michigan	„	103.—	51.—	
Minnesota:				
Doluth, Minneapolis, St. Paul, South				

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
St. Paul, Stockyards, Winona . .	Niemcy	103.—	51.—	
inne stacje	„	115.—	57.—	
Mississipi	„	103.—	51.—	
Missouri:				
St. Louis	„	103.—	51.—	
inne stacje	„	115.—	57.—	
Montana	„	115.—	57.—	
Nebraska	„	115.—	57.—	
Nevada	„	120.—	60.—	
New-Hampshire . . .	„	88.—	44.—	
New-Jersey:				
Hobocken Jersey-City	„	88.—	44.—	
inne stacje	„	98.—	49.—	
New Mexiko	„	115.—	57.—	
New-York:				
New - York City (miasto) i Yonkers*)	„	88.—	44.—	*) Bay Ridge, Flatbust, Fort Hamilton, Governor's Island, Green Ridge, Long Island City, New Brighton, New Dorp, Port Richmond, Quarautine, St. George, Stapleton, Tomkinsville, West New Brighton, Yonkers.
inne stacje	„	98.—	49.—	
Ohio	„	103.—	51.—	
Oklahoma	„	115.—	57.—	
Oregon	„	120.—	60.—	
Pensylwania	„	98.—	49.—	
Rhode Island . . .	„	88.—	44.—	
Tennessee	„	98.—	49.—	
Texas	„	115.—	57.—	
Utah	„	120.—	60.—	
Vermont	„	88.—	44.—	
Virginia	„	103.—	51.—	
Washington (miasto)	„	120.—	60.—	
Wisconsin	„	103.—	51.—	
Wyoming	„	115.—	57.—	
2. Ameryka Centralna: *)				*) Telegramy pilne dopuszczone tylko do Guatemali, Nicaraguy i Salwadoru.
Costa Rica	„	235.—	—	
Guatemala	„	235.—	—	
Honduras	„	235.—	—	
Nicaragua	„	235.—	—	
Panama	„	245.—	—	
San Salvador . . .	„	235.—	—	
3. Indje Zachodnie (Antylle):				
Dominika	„	270.—	—	

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
Haiti	Niemcy	255.—	—	
Jamaika	„	198.—	—	
Kuba	„	140.—	—	
Portoriko	„	193.—	—	
Małe Antylle	„	300.—	—	
4. Ameryka Południowa.				
Argentyna	Austrja lub [Niemcy	198.—	—	
Bolivia		198.—	—	
Brazylja:				
Pernambuco . . .	„	125.—	—	
Fernando Noronha wyspa	„	188.—	—	
stacje de l'Amazone:**)				**) I strefa: Soure, Mosqueiro, Pinheiro Cameta, Breves, Gurupa, Chaves, Macapa, Monte Alegre, Santarem. II strefa: Alemquer, Obidos, Parintius, Itacoatiara, Manaos.
I strefa	„	262.—	—	
II strefa	„	338.—	—	
inne stacje . . .	„	188.—	—	
Chili	„	198.—	—	
Ecuador	Niemcy	195.—	—	
Falkland wyspy . .	Austrja lub [Niemcy	301.—	—	
Guyana brytyjska .		198.—	—	
„ francuska .	„	390.—	—	
„ holendersk	„	445.—	—	
Kolumbia (republika)	„	222.—	—	
Paraguay	Niemcy	198.—	—	
Perou	„	198.—	—	
Uruguay	„	198.—	—	
Venezuela	Austrja lub [Niemcy	338.—	—	
AZJA:				
Arabja:				
Aden, Perim . . .	„	125.—	—	
Hedjaz i Djedda .	„	158.—	—	
Ceylon	„	105.—	—	
Chiny:				
Macao	„	200.—	—	
inne stacje	„	188.—	—	
Chosen (Korea) . . .	„	209.—	—	
Cylicja	„	85.—	—	
Cypr wyspa	„	125.—	—	
Formosa wyspa . . .	„	209.—	—	
Indje brytyj. i Birma	„	105.—	—	

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
Indochiny francuskie: Annam, Kwangchowan, Tonkin, Cochinchina, Cambodja, Laos . . .	Austrja lub	200.—	—	
Japonja	[Niemcy	209.—	—	
Malakka półwysep i Singapore	"	230.—	—	
Mezopotamja	"	120.—	—	
Palestyna	"	70.—	—	
Persja	"	186.—	—	
Perska zatoka . .	"	176.—	—	
Siam	"	220.—	—	
Syberja	"	272.—	—	
Syrja	"	78.—	—	
Turcja azjatycka, p. Europa.				
OCEANJA:				
Admiralskie wyspy .	"	210.—	—	
AustralskiZw.Państw: New Sud Wales, Australja połudn., Tasmania, Queensland, Victoria, Australja zach. . . .	"	188.—	—	
Borneo północne . .	"	196.—	—	
Cook wyspy	"	280.—	—	
Fanning wyspy . . .	Niemcy	212.—	—	
Fidji wyspy	"	210.—	—	
Flinders wyspa . . .	"	192.—	—	
Gilbert wyspy . .	"	312.—	—	
Guam (Miarianes) wys.	"	238.—	—	
Hawai (Sandwich) w.	"	375.—	—	
Indje Holenderskie: (Jawa, Borneo hol., Sumatra, Celebes, Timor, Flores, Molueques)	"	200.—	—	
Karoliny wyspy . .	"	267.—	—	
King wyspy	"	192.—	—	
Kokosowe wyspy . .	"	125.—	—	
Labuan wyspa . . .	"	175.—	—	
Macquarie wyspa . .	"	198.—	—	

Kraj przeznaczenia	Droga	Telegramy zwykłe Opłata od wyrazu Mk.	Telegramy prasowe Opłata od wyrazu Mk.	Uwaga
Marschall wyspy . .	Niemcy	202.—	—	
Midway wyspa . . .	„	275.—	—	
Norfolk wyspa . . .	„	198.—	—	
Nowa Brytanja: Rabaul	„	202.—	—	
Nowa Guinea . . .	„	210.—	—	
Nowa Irlandja: Kavieng	„	210.—	—	
Nowa Kaledonja . .	„	230.—	—	
Nowa Zelandja . .	„	188.—	—	
Nowe Hebrydy . . .	„	312.—	—	
Philippiny wyspy . .	„	230.—	—	
Salomona wyspy . .	„	280.—	—	
Samoa wyspy . . .	„	285.—	—	
Tonga (Wyspy Przyjacielskie)	„	260.—	—	
Woodlark wyspa . .	Austrja lub [Niemcy	198.—	—	

III. TARYFA TELEFONICZNA.

A. Wyjaśnienia ogólne.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

a) sieci lokalnych,

b) połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną, abonament. (Patrz §§ 11—23).

Korzystanie z sieci międzymiastowej — za opłatą od poszczególnej rozmowy. (Patrz §§ 24—31).

§ 2. *Sieci lokalne* służą do stałego porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowem).

Sieć lokalna może posiadać:

a) jedną tylko centralę główną, lub

b) jedną centralę główną, oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. *Centrala główna* sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowem, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze — w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnej stacji, względnie przynależności jej do pewnej sieci lokalnej, należy do kompetencji odnośnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od stacji, dzieli się na dwie strefy:

a) pierwsza strefa (miejska) obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością do 100 abonentów—teren w promieniu 1 klm.
„ „ „ od 101 do 2.000 abon. „ „ „ 2 „
„ „ „ „ 2.001 wzwyż „ „ „ 3 „

b) druga strefa (zamiejska)—pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkiemi stacjami centralnemi, oraz pomocniczemi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

B. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Nowoprzybywający abonenci ponoszą częściowo koszta przyłączenia ich do sieci telefonicznej, a mianowicie:

a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej: za przyłączenie do centrali niezależnie od ilości abonentów tejże płacą jednorazowo po 1.000 mk. za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji;

b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. (lub część takowych) rzeczywistej długości linji, położonej poza strefą pierwszą po 1.200 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, dostarczenie tychże do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez odnośne organa Ministerstwa Poczt i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny 300 mk.
b) „ „ „ „ mieszkaniu co i „ „ 600 „
c) za przyłączenie w tym samym budynku, co i ap. główny 900 „
d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, oprócz opłaty ryczałtowej (mk. 900) płaci abonent za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym jak za linję dla aparatu głównego, t. j. na zasadach, wyłuszczonych w § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą odnośnej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne, pod następującemi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej odpowiada systemowi urządzeń centrali państwowej,
b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę znajdują się w jednej posiadłości,
c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6,
d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właściciela centrali prywatnej,
e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem takowe uskutecznia się za opłatą na zasadach, wyłuszczonych w § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Telefonów Państwowych na zasadach dla aparatów dodatkowych (§§ 7, 14 i 17). Obsługa centrali i w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju . . . . . mk. 300
b) „ „ do innego pokoju tego samego lokalu „ 600
c) „ „ do innego lokalu tego samego budynku „ 900
d) „ „ „ „ budynku na tej samej lub innej posesji prócz ryczałtowej opłaty mk. 900 (według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:
w obrębie strefy pierwszej (miejskiej). . . . . mk. 1.000
„ „ „ drugiej (zamiejskiej) . . . . „ 1.200

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązuje uwaga do § 6-go.

§ 10. Opłaty na pokrycie kosztów budowy lub przeniesienia pobierane są przed rozpoczęciem robót i podlegają zwrotowi tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie może być założony lub oddany do użytku abonenta.

C. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 11. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów, połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

a) kategorji abonamentu (§ 12),
b) grupy, do której zaliczona jest dana centrala (§ 13),
c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta (§ 14),
d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnej rozmowy.

§ 12. Rozróżnia się następujące kategorje abonamentu:

a) *Abonament prywatny.* Do tej kategorji należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorji wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klijentela niema dostępu do telefonu.

b) *Abonament zbiorowy.* Do tej kategorji zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelarjach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

c) *Abonament publiczny.* Do tej kategorji zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnem dla użytku publiczności.

d) *Abonament towarzyski.* Do tej kategorji zaliczają się aparaty, dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 13. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej stacji centralnej bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy	ilości	abonentów	do 50
II-ej	„	„	„	od 51 do 100
III-ej	„	„	„	od 101 do 2.000
IV-ej	„	„	„	od 2.001 do 5.000.
V-ej	„	„	„	ponad 5.000.

§ 14. Opłata abonamentowa w zależności od kategorji abonamentu (§12) i grupy, wynosi w pierwszej strefie (miejskiej):

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny: prywatny Mk.	Abonam. kwartalny: zbiorowy Mk.	Abonam. kwartalny: publiczny Mk.	Abonam. towarzyski kwartalnie: we dwujkę Mk.	Abonam. towarzyski kwartalnie: we trójkę Mk.	Abonam. towarzyski kwartalnie: we czwórkę Mk.
I	do 50	1	175	450	900	125	100	75
II	od 51—100 . . .	1	375	700	1125	300	225	200
III	od 101—2000 . . .	2	675	1200	1875	525	450	375
IV	od 2001—5000 . . .	3	900	1600	2500	750	600	525
V	ponad 5000 . . .	3	1200	2000	3000	900	750	675

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się:

a) za aparat dodatkowy rocznie . . . . mk. 1.000
b) za dzwonek dodatkowy rocznie . . . . „ 200
c) za słuchawkę dodatkową . . . . „ 100
d) za dodatkowy kontakt zatyczkowy . . . . . „ 400
e) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta . . . . . . „ 400
f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego . . „ 1.000

§ 15. Oznaczona w § 14 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów, położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłata za konserwację linji, a mianowicie:

po mk. 60 za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji, leżącej poza strefą pierwszą.

§ 16. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linij poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linji wraz z odgałęzieniami według § 15, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linji, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linji,
b) za część linji, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 17. Jeżeli aparat dodatkowy, umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 14 ponadto opłata za konserwację linji po 60 mk. rocznie za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linji, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 18. Abonenci, utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną (§ 8) połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linję, łączącą według kategorji abonamentu zbiorowego (§ 12) punkt b) za każdy zaś aparat dodatkowy, załączony do centrali prywatnej po 300 mk. rocznie.

§ 19. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu (§ 14) i należności za konserwację (§ 15), dopłaca za odległość stacji pomocniczej od stacji centralnej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym	Opłata za odległość rocznie marek
do 10 klm, ...	1000.—
od 10 do 20 klm.	2000.—
od 20 do 30 „	3000.—
od 30 do 40 „	4000.—

Abonenci stacji pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo korzystać z rozmów z abonentami innych stacji w obrębie całej sieci lokalnej bez ograniczenia ilości rozmów. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie wnoszą powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 20. Zaliczenie centrali telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości abonentów danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość abonentów stwierdzona w dniu 31|XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość abon. stwier. w dn. 31|III powoduje zmianę tar. od 1 lipca
„ „ „ „ 30|VI „ „ „ „ 1 paźdz.
„ „ „ „ 30|IX „ „ „ „ 1 stycz.

Aparaty. służące do użytku osób i instytucji, należących do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, jako służbowe, przy ustalaniu ilości abonentów nie brane są w rachubę.

§ 21. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia komunikacji u abonenta do końca kwartału kalendarzowego, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 22. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni zgodnie z poprzednim paragrafem, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni — usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci, względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu.

Jeżeli aparat został zdjęty, wówczas prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 9 punkt a.

§ 23. Abonenci telefonu nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie ujawnienia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

D. Taryfa opłat za rozmowy międzymiastowe.

§ 24. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek—3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linji powietrznej pomiędzy stacjami do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według specjalnej instrukcji.

§ 25. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie, mogą być państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne. Opłata za jednostkę (3 min.) rozmowy międzymiastowej wynosi:

przy odległości do	25	klm.	mk.	10.—
„ „ „	50	„	„	15.—
„ „ „	100	„	„	25.—
i za każde dalsze	100	„	po „	15.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 26. Abonenci telefonu mogą zamawiać rozmowy międzymiastowe z abonentami z innych sieci, wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

a) W pierwszym wypadku pobiera się:
za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości,

b) W drugim wypadku:
oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a)— ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 10 mk.

§ 27. Jeżeli zamawiający lub wezwany nie stawił się do rozmowy w wyznaczonym terminie, zamówiona rozmowa uważa się za cofniętą przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak w § 26 poz. a).

E. Rozmównice.

§ 28. Za rozmowy miejscowe t. j. prowadzone z rozmównic z abonentami, załączonymi do tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 5 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali — według taryfy dla rozmów międzymiastowych (§ 25).

§ 29. Osoby, korzystające z rozmównicy telefonicznej mogą (analogicznie do § 26) zamawiać rozmowy z abonentami innych sieci lub wzywać do rozmównicy znajdującej się w innej miejscowości osoby nie abonujące telefonu i zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się zgóry:

a) za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości.

b) za mającą się odbyć rozmowę międzymiastową według taryfy (§ 25) za jednostkę rozmowy do danej miejscowości.

W drugim wypadku pobiera się zgóry oprócz opłat jak w punkcie a) i b) ponadto:

c) za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń—10 mk. Opłaty według punktu b) zwraca się w całości jedynie w tym wypadku, jeżeli rozmowa nie mogła dojść do skutku z winy zarządu telefonów; jeśli zaś wezwany do rozmowy się nie zgłosił, postępuje się jak powiedziano w § 27.

F. Sieć podmiejska.

§ 30. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centralę poza Warszawą—za pomocnicze względem centrali miejskiej w Warszawie, jako głównej.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci podmiejskiej (wraz z siecią koncesyjną w Warszawie), wysokość abonamentu zasadniczego wbrew brzmieniu §§ 13 i 14 określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5000.

Warszawa, dnia 30 listopada 1920 r.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Stesłowicz.*

Cena niniejszego numeru 7 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa, Marjensztad 8.

Ogłoszenia prywatne.